

Aalscholver in het Onland

Gedichten

Conny Veenings-Molenaar

WWW.BESTELMIJNBOEK.NL

© 2023, Conny Veenings-Molenaar

ISBN 978-94-6247-320-1

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hij vroeg:

"Welke kleur heeft de muur?"

Ik antwoordde

De lucht van een frisse dag

Die maar niet doorbreken wil

Zo'n dag

Waarop je ziet

Dat hemelsblauw

Achter het grijs zit

Hij vroeg:

"Ben je schrijver?"

Ik antwoordde

Ik had moeten zeggen dat ik dichter ben

Inhoud

Spruitjes van volle grond	7
Busmuntjes	8
Levensles	10
Fotosynthese	11
Storm	13
Klei	15
Mijn universum	16
Vogeltrek	17
Positieve katalyse	18
Vuur	19
Thuiskomstertje	20
Dakkoffer	22
Muil van mist	23
Het langzaam	25
Humus	26
Het mist	27
De herfst brandt	29
Vloeddeuren	31
Aalscholver in het Onland	32
Decor	34
In het vlammetje van mijn ogen	35
Warmte	37
Luwte	38
Tourists track	39
Maanlicht	41
I.	41
II.	43
Vruchtbaar	44
Wereldzeeën	45
Waterscheiding	46
Reddingsboei	47
Verstomt	48
Onbewaakt moment	49
Restaureren	50
Tijdsbesef	51
Initialen	52
Lijnen van mijn lijf	54
Behouden	55
Heel	56
Gevonden licht	58
Dank	59

SPRUITJES VAN VOLLE GROND

Wat groeit op volle grond

Blijft kleiner

Neemt eigen tijd

Ontwikkelt

Uitgesproken

Smaak

Ik houd van

Grondige bieten

Scherpe radijs

Het lekkerst zijn

Bittere spruitjes

Met spekjes

Als het koud is buiten

BUSMUNTJES

Onder haar grijze panty

Krioelden haartjes

Als maden

In Opa's aaspotje

"Hij heb consternatiedienst."

Ik vroeg wat dat was

"Pieper aan

en bereikbaar blijven.

Ze ziet er tegenop

met haar twee jongens

alleen in de bus

terug te moeten.

Twee is teveel.

Alles is haar teveel."

Instinctief

Wist ik

Consternatie te kennen

Angst herkennen

Zij voelde zich

Een dubbeltje

Dat kwartjes uitschold

voor de stuiver

Die ze zelf was

LEVENSLIJES

Ze gaf me

Een oude krant

Schilmesje

Lege pan

Gevuld mandje

Ze zei

Met gepaste ernst

“Je moet je eigen boontjes leren doppen.

Een ander leert je dat niet.”

FOTOSYNTHESE

In deze duisternis
Heeft zien plaats gemaakt
Voor voelen
Nu is ook dat
Overgegaan in tasten

Ik bekijk
Verwonderd
Mijn vingertoppen
Ze bestaan
Ik weet dat ze daar zouden moeten zijn
Ik kan mijn handen draaien
Zie ze niet

Zoals je swingt

Op syncopen

Terwijl de maat

Zich niet laat tellen

Zo zoek ik

Fotonen

Trilling en energie

Als je

Het licht

Hebt

Is de schakelaar niet nodig

Maak je

Zelf chlorofyl

STORM

Jij bent net onweer

Ik haat je niet

Ik bekijk het zelfs graag

Van afstand zie ik jouw natuurgeweld

Ik heb een hekel aan de storm die je meedraagt

Je slagregens

Donkerte

Herrie

Ik heb geen kiezen meer over

Ondanks mijn boerenafkomst

Weet ik niet of ik je kan missen

De jongens slapen rustig

De storm is niet alleen in mij

Regen en wind jagen over dit huis

Storm brengt mij jouw herinnering

Omvat mij

Mijn hart

Het spleet al eerder open

De storm pastte niet meer

Buiten verpest je mijn was

Gelukkig heb ik geen paal

Je stuurt de vaatdoek niet meer naar de burens

Je kunt me niet meer vragen om die even op te halen

Mijn hart bonkt niet meer om jouw vale was

Mijn hart is met pleisters gesloten

Met secure steekjes gehecht

Deze storm is van mij

Past in mij

Splijt niks

Het spijt mij niks

Het is goed

KLEI

In uitgedroogde klei
Staan trekkersporen
Getuigen van hard werk

Barsten als gelooide huid
Van Oma in haar werkschort
Uitpuffend op de veranda

Het zicht op de andere oever
Waar onweer zich opbouwt
Besluit van een hete zomerweek

De voren vrijwel onuitwisbaar
In mijn geheugen versteend, de klei
Onaantastbaar voor zwaar weer